

"Evet, nimet içinde in'am görünür; Rahman'ın iltifatı hissedilir. Nimetten in'ama geçsen, Mün'im'i bulursun. Hem her eser-i Samedânî, bir mektup gibi, bir Sâni'-i Zülcelâl'in esmasını bildirir..." İzah eder misiniz?

İn'am; nimetin verilmesi, ikram ve ihsan edilmesi demektir. Bir nimeti bu manada değerlendiren insan, bu ikram ve ihsan manalarını ne ağaca, ne toprağa veremeyeceğinden o nimette **Rahmân** olan Rabbinin iltifatını hisseder. Böylece **nimetten in'ama geçer** ve o nimetin hakiki sahibi ve yaratıcısı olan Mün'imi bulur.

Aynı şekilde, yeryüzüne serilen yahut gökyüzünü süsleyen ve her biri bir sanat mu'cizesi olan İlâhî eserleri tefekkür eden insan, onların taşıdığı derin manaları, sanat inceliklerini ne ölü elementlere, ne de şursuz sebeplere vermeyip hepsini Allah'tan bilir; onları onun mahlûkları ve eserleri olarak değerlendirir. Böylece nakıştan manaya geçerek esmâ tecellilerini okur ve Müsemma'yı, yani o isimlere sahip olan Allah'ı bilir ve tanır.

O nakışlarda öncelikle güzellik ve süslendirme nazara çarpıyorsa, nakıştan manaya geçince **Müzeyyin** ismiyle Allah'ı bulur.

O nakışlarda kudret ve azamet hâkim görünüyorsa, **Kâdir** ve **Azîm** isimleriyle Allah'ı bulur.

Nakışlarda nuraniyet ve temizlik hâkim ise **Münevvir** ve **Kuddüs** isimleriyle Allah'ı bulur.

Büyüklik ve yükseklik öncelikle dikkati çekiyorsa **Kebir** ve **Müteâil** isimleriyle Allah'ı bulur.

Üstad Hazretleri "**nimet**" mefhumunu, sadece midenin ihtiyaçlarına hasretmez. **Mide** doymak istediği gibi, **akıl, kalp** ve **bütün duygular** da tatmin olmak isterler. Bunların tüm ihtiyaçları "**nimet**", onların verilmesi "**in'am**", bunları ihsan eden ise "**Mün'im**"dir.

Nur Külliyyatı'nda bu konuda geniş bir tefekkür dersi vardır. Sadece bir cümlesini nakledelim:

"Göz, kulak gibi bütün duyguların, eller gibidir ki, rûy-i zemin kadar geniş bir sofraya-i nimeti, o ellerin önüne koymuştur."(1)

Görme büyük bir nimettir. Gözleri kör bir insanın sadece karnını doyurmanız, onu mutlu etmenize yetmeyecektir. O hâlde, gün boyunca seyrettiğimiz bütün eşya gözümüzün rızkı gibidir. Bir dağa baktığımızda dağın görüntüsü gözümüzde teşekkül eder ve göz o görüntüden istifade eder, görme nimetini tadar.

Bütün mesele, nimette boğulmayıp, in'ama geçebilmektedir. Aksi hâlde bu kıymetli nimetleri şuursuzca tüketmenin hesabı çok ağır olur.

1) bk. [Sözler, Yirmi Dördüncü Söz, Beşinci Dal.](#)